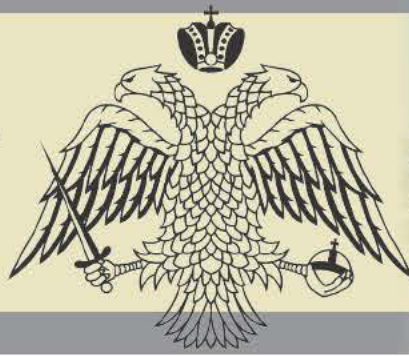

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Φωτογραφίες: Νίκος Μαγγίνας → Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο εορτασμός της Κυριακής της Ορθοδοξίας στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

Τελέστηκε Πατριαρχική και Συνοδική Θεία Λειτουργία σε ανάμνηση του τέλους της εικονομαχίας και της οριστικής αναστήλωσης των Ιερών Εικόνων το 843 μ.Χ.

Με κάθε ιεροπρέπεια και σύμφωνα με την από αιώνων διαμορφωμένη παράδοση εορτάσθηκε στην Ιερά Καθέδρα της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως η Κυριακή της Ορθοδοξίας. Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Φιλαδελφείας Μελίτων, Σεβαστείας Δημήτριο, Μύρων Χρυσόστομο, Ικονίου Θεόληπτο, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου Στέφανο, Προύσης Ελπιδοφόρο, Κεφαλληνίας Δημήτριο και Σμύρνης Βαρθολομαίο.

Τον πανηγυρικό λόγο της ημέρας εκφώνησε ο Επίσκοπος Αλικαρνασσοῦ Αδριανός.

«Συνήχθημεν σήμερον επί το αυτό, διά να τιμήσωμεν, εν παμφώτῳ Ευχαριστιακῇ συνάξει, την ἡδὴ ἐπί χίλια εκατόν εβδομήκοντα και πέντε (1175) συναπτά ἔτη εορταζομένην παρ' ἡμῖν ιερὰν πανήγυριν, την ευφρόσυνον ἐπέτειον της αναστηλώσεως των αγίων και σεπτῶν εικόνων, και διά να ανανεώσωμεν την δέσμευσιν ἡμῶν ὡς διατηρήσωμεν ἀλώβητον την πίστιν, την πίσιν των Αποστόλων, την πίσιν των Πατέρων, την πίσιν των Ορθοδόξων, την στηρίξασαν και στηρίζουσιν την Οικουμένην», εἶπε ο Επίσκοπος Αλικαρνασσοῦ και συνέχισε: «Η τιμητικὴ προσκύνησις των εικόνων και η κεντρικὴ θέσις αὐτῶν εἰς την Ορθόδοξον Εκκλησίαν δεν εἶναι ἀπλῶς μία παράδοσις της χριστιανικῆς Ανατολῆς και μία διάστασις της λαϊκῆς ευσεβείας, χωρὶς θεολογικὴν ουσίαν. Ἀνῆκει εἰς τον πυρήνα της πίστεως και της ταυτότητος των Ορθοδόξων. Εἰς την Ορθόδοξον εἰκόνα, την οποίαν ἀσπαζόμεθα «στόμασι, και καρδίαι και θελήματι», κατὰ τον ὑμνωδόν, (Κανὼν Κυριακῆς της Ορθοδοξίας, ὠδή π'), συμπυκνοῦται και ἀποκαλύπτεται η τρισήμιος ἐνότις της ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἡτοι της Ορθοδοξίας της πίστεως, της ὀρθῆς λατρείας και δοξολογίας του Θεοῦ, και της Χριστοπρεπούς βιωτικῆς και αναστροφῆς ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ αὐτῇ, ὀρθῶς ἐλέχθη, ὅτι εἰς την ἀπόρριψιν της τιμῆς των εικόνων συνοψίζονται ὅλαι αι αἰρέσεις, αι οποίαι ἐταλάνισαν την Εκκλησίαν, και ὅτι ο ἀγὼν κατὰ της Εικονομαχίας ἦτο ἀγὼν υπέρ της Ορθοδοξίας της πίστεως. Διά τον λόγον αὐτόν, η αναστήλωσις των Ιερῶν εικόνων το ἔτος 843, εορτάζεται ὡς νίκη της Ορθοδοξίας, ὡς κατάργησις των

νόθων και πεπλασμένων δογμάτων. Το θεολογικὸν ὑπόβαθρον των εικόνων εἶναι η, ἐν τῷ «αἰεὶ μένοντι μυστηρίῳ» της Θείας Ἐνανθρωπήσεως ἀποκαλυφθεῖσα προαιώνιος Βουλὴ του Τριαδικοῦ Θεοῦ περὶ της σωτηρίας του ἀνθρωπίνου γένους και της κτίσεως ὅλης, διά της σαρκώσεως του Θεοῦ Λόγου. Ὅλαι αι εἰκόνες μαρτυροῦν ὅτι ο Χριστὸς εἶναι ο ἐλθὼν εἰς το σῶσαι τον ἄνθρωπον και ο ἐρχόμενος ἐν δόξῃ, διά να ολοκληρωθῇ το σχέδιον της θείας Οικονομίας».

Ο Επίσκοπος Αλικαρνασσοῦ, σε ἄλλο σημεῖο της ομιλίας του, ἐπεσήμανε, ὅτι μια ἀπὸ τις μεγαλειώδεις και πλέον συγκλονιστικῆς στιγμῆς της ιστορίας του Γένους, «εἶναι η εἰκὼν των δεδιωγμένων ἐκ των πατρογονικῶν ἐσπιῶν ἔνεκεν της πίστεως αὐτῶν, Ορθοδόξων Χριστιανῶν, βασιταζόντων τας ιερὰς εἰκόνας ὡς το πολυτιμότερον κειμήλιον και τον τιμαφέστατον θησαυρόν, διά να τας διασώσουν, να τας προσκυνοῦν και να ἀντλοῦν εὐλογίαν και δύναμιν ἐν τῇ ξένη, μνησκόμοι της γλυκυτάτης πατρίδος, της αἰγιότοκου γης των Πατέρων. Ὄντως, Ορθοδοξία εἶναι να ἀνακαλύπτωμεν και να βλέπωμεν ὅλην την ἀλήθειαν της πίστεώς μας εἰς μίαν εἰκόνα του Χριστοῦ, εἰς την εἰκόνα της Παναγίας Παμμακαρίστου ἢ της Παναγίας Φανερωμένης, εἰς μίαν ἐκ των ἀναριθμητῶν εικόνων των Αγίων μας. Η καθ' ἡμῶν Ἀνατολή, και δη η Πόλις των Πόλεων, εἶναι ο εὐλογημένος τόπος, ὅπου διευτυπώθη με δογματικούς ὄρους, ὑπὸ Οικουμενικῶν Συνόδων, η ἀλήθεια της Ορθοδόξου πίστεως, η ἀλήθεια της εἰκόνας, η ἀλήθεια την οποίαν τιμῶμεν σήμερον ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ἐν ατμοσφαίρᾳ ἐκπᾶγλου λαμπρότητος και ουρανοειδούς φωτοχυσίας. Αὐτὴν την σωστικὴν ἀλήθειαν ἐνσαρκώνει, ἐκπροσωπεῖ και ἐκφράζει η Αγία του Χριστοῦ Μεγάλῃ Εκκλησία, πηδαλιουχομένη Χριστοπρεπῶς ὑπὸ της

Υμετέρας Θεοτιμῆτος και Θεοφρουρήτου Σεπτῆς Κορυφῆς, διακονούσα την ευστάθειαν της Ορθοδοξίας, τους διαχριστιανικούς διαλόγους, την διαθρησκειακὴν προσέγγισιν, την δικαιοσύνην και την εἰρήνην, τα θύματα της πολυκεφάλου βίας, τους κοπώντας και πεφορτισμένους, ἀγαπῶσα τον Κύριον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ και τον ἄνθρωπον ἐν τῷ Κυρίῳ, ὀρθοδοξοῦσα και ὀρθοπραγούσα, διά του «ἀγαπίσαντος ἡμᾶς» (Ρωμ. π' 37), «ὀρθοδοξίας φέγγει ἐλλαμπομένη», φωτοδόχος και φωτοδότις, «Εκκλησία των του Χριστοῦ πενήτων» και πνευματικὴ φωτοδότειρα της Οικουμένης».

Εκκλησιάσθησαν οἱ Μητροπολίτες Γέρων Νικαίας Κωνσταντίνος και Κυδωνίων Αθηνάγορας καθὼς και ο Αρχιεπίσκοπος Ἀθηδώνος Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη. Επίσης, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Ἀγκυρα, Πέτρος Μαυροειδῆς, ὡς εκπρόσωπος της Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ο Πρέσβης Ευάγγελος Σέκερης, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, ο Πρόξενος της Ουκρανίας στην Πόλη, Maksym Vdonychenko, Ἀρχοντες Οφφικιάλιοι του Οικουμενικοῦ Θρόνου, Καθηγητῆς και μαθητῆς ἀπὸ τα ὁμογενειακά σχολεῖα της Πόλης, και πλήθος προσκυνητῶν.

Μετά την ἀπόλυση ο Οικουμενικός Πατριάρχης, μαζί με τους Αρχιερεῖς που συλλειτουργῆσαν μαζί του, ἀνέγνωσαν το καθιερωμένο Τρισάγιο υπέρ ἀναπαύσεως των ψυχῶν ὄλων «των υπέρ της Ορθοδόξου ἡμῶν πίστεως ἀγωνισαμένων και τελειωθέντων ἐν αὐτῇ».

Ἀκολούθησε η λιτανευτικὴ πομπὴ των Ιερῶν Εικόνων κατὰ την οποίαν ο Οικουμενικός Πατριάρχης εὐλόγησε τον πιστό λαὸ ἀπὸ τον ἐξώστη του Πατριαρχικοῦ Οἴκου.